

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 25 april 2023
(OR. en)

8624/23
ADD 3

Interinstitutionellt ärende:
2023/0105(COD)

FOOD 30
DENLEG 22
CODEC 670
AGRILEG 74
SAN 203

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	21 april 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2023) 98 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Revidering av EU:s handelsnormer för jordbruksprodukter för att säkerställa spridningen av och tillgången på hållbart producerade produkter Följedokument till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2001/110/EG om honung, 2001/112/EG om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel, 2001/113/EG om sylt, gelé och marmelad samt sötad kastanjepuré avsedda som livsmedel och 2001/114/EG om vissa former av hållbarhetsbehandlad, helt eller delvis dehydratiserad mjölk avsedd som livsmedel

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2023) 98 final.

Bilaga: SWD(2023) 98 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.4.2023
SWD(2023) 98 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

**Revidering av EU:s handelsnormer för jordbruksprodukter för att säkerställa
spridningen av och tillgången på hållbart producerade produkter**

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv

**om ändring av rådets direktiv 2001/110/EG om honung, 2001/112/EG om fruktjuice och
vissa liknande produkter avsedda som livsmedel, 2001/113/EG om sylt, gelé och
marmelad samt söttad kastanjepuré avsedda som livsmedel och 2001/114/EG om vissa
former av hållbarhetsbehandlad, helt eller delvis dehydratiserad mjölk avsedd som
livsmedel**

{COM(2023) 201 final} - {SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final}

Handelsnormerna för jordbruksprodukter är befintliga bestämmelser i EU:s lagstiftning. De ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning om en samlad marknadsordning, i kommissionens sekundära förordningar och i de så kallade frukostdirektiven. Enligt dem måste vissa jordbruks- och livsmedelsprodukter uppfylla särskilda krav för att lagligen kunna släppas ut på marknaden. Dessa krav gäller ofta produktens egenskaper, men kan också gälla ursprung, produktionsmetoder, ämnen som används vid framställning eller kompletterande aspekter, t.ex. presentation och förpackning av en produkt. En viss klass av handelsnormer, som kallas frivilliga förbehållna begrepp, består av frivilliga (värdeskapande) etiketter.

Denna revidering omfattar de handelsnormer som enligt kommissionens erfarenheter från tillämpningen av dem samt på grund av den utvärdering och de samråd som genomförts visar sig vara i behov av modernisering, förenkling eller större hänsyn till hållbarhetsaspekter i enlighet med kommissionens från jord till bord-strategi. Dessa särskilda handelsnormer behandlas i konsekvensbedömningen.

EU:s lagstiftare har lagstiftat om handelsnormer först och främst för att tillgodose de ekonomiska behoven hos aktörerna i kedjan, inbegripet konsumenterna av de berörda produkterna. Vissa normer bör justeras, förenklas eller moderniseras för att fortsätta att vara ändamålsenliga. Samhällsfrågor, t.ex. miljömässig hållbarhet eller djurskydd, har hittills spelat en begränsad roll. I konsekvensbedömningen undersöks också möjligheterna till ökad hållbarhet inom ramen för från jord till bord-strategin. Den stöder och säkerställer samstämmighet med övergripande från jord till bord-åtgärder som också är inriktade på hållbarhet, t.ex. ramen för hållbara livsmedelssystem, hållbarhetsmärkning och översynen av lagstiftningen om djurskydd. I konsekvensbedömningen föreslås inte någon enhetlig hållbarhetsstrategi för de olika produkter som berörs, och man försöker inte fastställa en baslinje som skulle gälla för alla sektorer. De relevanta argument som ligger till grund för diskussionen om handelsnormer i samband med konsekvensbedömningen och i slutändan de lösningar som föredras bygger på bedömningar från fall till fall som grundar sig på de berörda produkternas ekonomiska, sociala och miljömässiga särdrag.

Handelsnormerna ger inte upphov till direkta offentliga utgifter, med undantag för kontrollsystemen. För att skydda det värde som handelsnormerna har för aktörerna i kedjan överläts kontrollerna i allmänhet till de nationella myndigheterna. Den nuvarande revideringen förväntas inte få någon betydande inverkan på de nationella budgetarna.

Handelsnormerna gäller både för inhemska och importerade produkter, vilket garanterar lojal konkurrens till förmån för konsumenter och producenter. Ändringar av normerna kan därför påverka producenter och importörer i tredje land. Enligt WTO-reglerna måste ändringar av handelsnormerna förhandsanmälas enligt avtalet om tekniska handelshinder. Ändringarna kan påverka befintliga produktions- eller importförfaranden, även om de tillämpas på samma sätt på inhemska producenter. Sådana anmälningar bör förklara de politiska skälen för ändringen mot bakgrund av de mål som ligger till grund för handelsnormerna för jordbruksprodukter. Offentliga normer kan däremot i viss mån bromsa spridningen av privata normer och deras – ibland negativa – inverkan på producenter i utvecklingsländerna.